

'Een menselijke mens'

Door Ruud Kamphoven

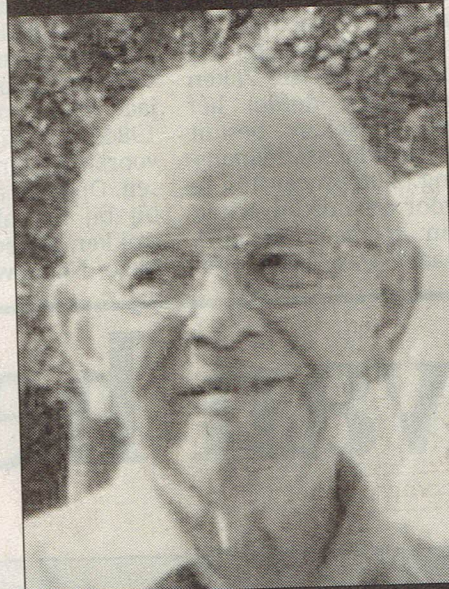
„Ik ben een echte Brabander. In dienst van het bisdom heb ik Brabant ontzettend afgereisd. Ik ken alle weggetjes, alle kerktorens. Maar toch is dat bijkomstig. Ik denk dat je dat gewoon hebt, de liefde voor het land. Een mens mag van zijn land houden en ik vind Brabant een land. Niet zomaar een provincie”.

Zo typeerde priester-journalist Harrie Beex zichzelf heel raak in een interview in deze krant toen hij veertig jaar priester was. Brabander in hart en nieren, een bewogen mens die zeer betrokken was bij 'zijn' mensen: de mensen met wie hij omging of die onder zijn pastorale zorg vielen. Harrie Beex zal helaas geen bijdrage aan Brabant meer leveren. Hij stierf maandag op een leeftijd van 83 jaar.

Harrie Beex heeft grote bekendheid gekregen als hoofdredacteur van het Bisdomblad, voorzitter van Brabants Heem, van het Provinciaal Genootschap, om maar een paar 'openbare' functies te noemen. Toch tekent het hem dat hij zich altijd bleef afvragen: had ik geen pastoor in Esch moeten blijven? Was dat toch niet beter geweest? Zes jaar lang heeft hij met veel plezier in deze kleine gemeenschap gewerkt.

Harrie Beex werd geboren in Hoogeveen op 26 augustus 1914. Op drie juni 1939 werd hij priester gewijd. Als jong kapelaantje in Tilburg en in Box-

Harrie Beex

1914-1997

tel was hij al aan het schrijven, verhalen voor de Sint-Jansklokken, de voorloper van het huidige Bisdomblad. Na de oorlog reisde hij het hele bisdom rond om te schrijven over het oorlogsgeweld waarmee de kerken te maken hadden gehad. In 1952 werd hij hoofdredacteur van het Bisdomblad. Dat zou hij volhouden tot 1979, het jaar waarin hij 65 werd. Maar daar-

naast had Beex nog allerlei andere functies: hij was achtereenvolgens rector van het Carolusziekenhuis in Den Bosch, godsdienstleraar op de mts en de hts, rector van de psychiatrische inrichting Reinier van Arckel, directeur van het Diocesaan Oriëntatiecentrum voor de bijscholing van priesters en medewerker en cursusleider van het Diocesaan Pastoraal Centrum. Dat werd hem tenslotte naast zijn heemkundig werk allemaal wat te veel. Daarom kreeg hij de laatste jaren voor zijn pensionering de handen helemaal vrij voor 'zijn' Bisdomblad. En voor de tweede druk van zijn vertaling van de psalmen uit het Hebreuws.

Zijn laatste jaren, vanaf 1985, bracht Beex door eerst als rector, de laatste twee jaar als huisgenoot van de zusters Franciscanessen in het klooster in Zijtaart. Daar is hij na een kortstondige ziekte overleden. Dit jaar nog schreef hij een boek over het 125-jarig bestaan van de parochie Zijtaart dat in september gevierd werd. Op zijn initiatief wordt er gewerkt aan een boek over de geschiedenis van Brabants Heem waarvan hij zelf 25 jaar voorzitter is geweest.

Harrie Beex. 'Een menselijke mens, eenvoudig, goed', zo karakteriseert zuster Agnes, provinciaal overste van de Franciscanessen, hem. Hij wordt zaterdag begraven op het kerkhof van het klooster in Zijtaart, midden in het boerenland dat hem zo lief was.